

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

1. de minister van Buitenlandse Zaken,
2.
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, van 29 april 2011 in zaak nr. 09/43371 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 8 november 2005 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 28 augustus 2007 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 april 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdeling en de minister hoger beroep ingesteld. De hogerberoepschriften zijn aangehecht.

De vreemdeling en de minister hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

Ten aanzien van het hoger beroep van de vreemdeling

1. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2. Het hoger beroep van de vreemdeling is kennelijk ongegrond.

Ten aanzien van het hoger beroep van de minister

3. De minister klaagt in zijn enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij de belangenafweging in het kader van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) onjuist heeft ingevuld door aan de belangen van de minderjarige kinderen onvoldoende gewicht toe te kennen, de belangen van de moeder (hierna: referente) onvoldoende in aanmerking te nemen en teveel nadruk te leggen op de financiële voorwaarden voor toelating en het vinden van mogelijkheden om terug te keren naar het land van herkomst. Hiertoe betoogt hij dat de rechtbank heeft nagelaten om, met inachtneming van hetgeen door de vreemdeling in de beroepsgronden is aangevoerd, nader aan te duiden in welk opzicht hij te weinig gewicht aan voormelde belangen heeft toegekend. Hij stelt dat

terecht belang is gehecht aan het gegeven dat de in Nederland geboren kinderen nog een "young and adaptable age" hebben, zodat hierin geen objectieve belemmering gelegen kan zijn voor een gezamenlijke uitoefening van het gezinsleven buiten Nederland. Door een afweging te maken tussen de banden die de familieleden hebben met Nederland en de banden die zij en de vreemdeling met de Democratische Republiek Congo (hierna: DRC) hebben, heeft hij geen onjuiste betekenis aan artikel 8 van het EVRM toegekend. Dat hij in de belangenafweging een te zwaar accent zou hebben gelegd op de financiële voorwaarden en het vinden van mogelijkheden om terug te keren naar het land van herkomst, vindt geen steun in de motivering van het besluit van 28 augustus 2007, aldus de minister.

3.1. In hoger beroep is niet bestreden dat tussen de vreemdeling en referente sprake is van gezinsleven, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, van het EVRM. Volgens vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (onder meer het arrest van 25 april 2007, nr. 16351/03, Konstatinov tegen Nederland; JV 2007/251) dient er, ongeacht of sprake is van een positieve of negatieve verplichting, een "fair balance" te worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling enerzijds en het Nederlands algemeen belang anderzijds.

3.2. De minister heeft zich in het bij besluit van 28 augustus 2007 gehandhaafde besluit van 8 november 2005 over de hier te lande geboren minderjarige kinderen van referente, respectievelijk en jaar oud, op het standpunt gesteld dat zij burgers van de DRC zijn en dat zij van een dusdanige leeftijd zijn dat zij aldaar kunnen aarden. Bij de vreemdeling heeft de minister van belang geacht dat hij sinds zijn geboorte in de DRC woont en daar is geworteld, dat hij inmiddels jaar oud is, momenteel nog schoolgaand is en dat zijn complete sociale leven zich in de DRC afspeelt. Nu referente niet met objectief verifieerbare bescheiden heeft aangetoond dat haar moeder, diens broer en de oudtante niet meer voor de vreemdeling zouden kunnen zorgen, mag er vanuit worden gegaan dat er adequate opvang in het land van herkomst is. Het is bovendien voor referente mogelijk de vreemdeling vanuit Nederland financieel te ondersteunen, aldus de minister.

Bij referente heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat van haar in alle redelijkheid kan worden gevergd om de vreemdeling naar een plaats buiten Nederland te volgen, omdat haar destijds een verblijfsvergunning wegens tijdsverloop in de asielprocedure is verleend en niet wegens haar situatie in het land van herkomst. Voorts heeft de minister van belang geacht dat zij burger is van de DRC en dat niet is gebleken dat zij door haar verblijf in Nederland de samenleving aldaar zodanig is ontwend dat van haar in redelijkheid niet kan worden verwacht daar naar toe terug te keren indien zij daar het gezinsleven met de vreemdeling wil uitoefenen. Voorts is niet gebleken dat het voor referente of haar partner blijvend onmogelijk is om te gaan voldoen aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een mvv voor de vreemdeling.

3.3. In aanmerking genomen de jonge leeftijd van de in Nederland geboren kinderen, de mate waarin de vreemdeling in de DRC is geworteld, het feit dat er daar adequate opvang voor hem is en hij bovendien vanuit

Nederland financieel kan worden gesteund, bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister aan de belangen van de minderjarige kinderen onvoldoende gewicht heeft toegekend. Gelet op het feit dat referente in Nederland niet een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, maar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is verleend, zij burger van de DRC is en niet is gesteld dat zij de samenleving aldaar zodanig is ontwend dat van haar niet in redelijkheid kan worden verwacht daar naar toe terug te keren, bestaat evenmin grond voor het oordeel dat de minister haar belangen onvoldoende in aanmerking heeft genomen. Ook overigens geeft het geheel van de voor de te verrichten belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden, hiervoor vermeld onder 3.2. – in het bijzonder dat niet is gebleken van een objectieve belemmering om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen – geen grond voor het oordeel dat de minister de "fair balance" die moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling enerzijds en het Nederlands algemeen belang anderzijds, onjuist heeft ingevuld en teveel nadruk heeft gelegd op de financiële voorwaarden voor toelating en het vinden van mogelijkheden om terug te keren naar het land van herkomst.

De grief slaagt.

4. Het hoger beroep van de minister is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Over het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 28 augustus 2007 overweegt de Afdeling dat, voor zover met het vorenoverwogene niet op de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden is beslist, aan deze gronden niet wordt toegekomen. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

5. Het inleidende beroep is ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister van Buitenlandse Zaken gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 29 april 2011 in zaak nr. 09/43371;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. C.J.M. Schuyt en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

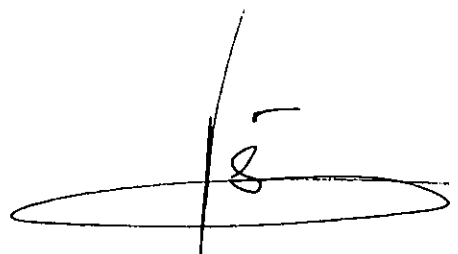
w.g. Van Loon
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 september 2012

284-698.

Verzonden: 6 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser